

INTENCJE MSZY ŚWIĘTEJ

Niedziela 9.10.2022 – XXVIII Niedziela zwykła	
9:30	Dziękczynna
11:00	Anna i Wiesław 15 rocznica ślubu z podziękowaniem za otrzymane łaski z prośbą o dalsze błogosławieństwo
12:30	+ Bogumiła Kryzińska (Greg. 8)
18:00	O Boże błogosławieństwo dla Ryszarda i Beaty i łaskę potomstwa
Poniedziałek 10.10.2022	
19:00	+ Bogumiła Kryzińska (Greg. 9)
Wtorek 11.10.2022	
19:00	+ Bogumiła Kryzińska (Greg. 10)
Środa 12.10.2022	
19.00	1 + Bogumiła Kryzińska (Greg. 11) 2 Edmund Rossochacki o Boże błogosławieństwo i łaskę zdrowia i siły
Czwartek 13.10.2022	
19.00	+ Bogumiła Kryzińska (Greg. 12)
Piątek 14.10.2022	
19:00	+ Bogumiła Kryzińska (Greg. 13)
Sobota 15.10.2022	
17.00	1 + Bogumiła Kryzińska (Greg. 14) 2 + Marcin Pięciak 1 rocznica śmierci (intencja od kolegi Piotra)
Niedziela 16.10.2022 – XXIX Niedziela zwykła	
9.30	Irena o łaskę zdrowia
11.00	Intencja wolna
12.30	+ Bogumiła Kryzińska (Greg. 15)
18.00	Za dusze w czyśćcu cierpiące

DUSZPASTERSTWO PROWADZĄ KSIĘŻA CHRYSUSOWCY
ks. Stanisław Hajkowski SChr – rektor
ks. Vadzim Us SChr – asystent

14 High Street; Dublin 8
Telefon do biura: 087 239 3235
www.kosciol-dublin.pl
e-mail: biuro@kosciol-dublin.pl

Credo

Biuletyn duszpasterstwa polskiego w Dublinie
St. Audoen's RC Church, High Street, Dublin

XXVIII Niedziela w ciągu roku

9.10.2022

NIEDZIELNA EWANGELIA (Łk 17, 11-19)

Stało się, że Jezus zmierzając do Jerozolimy przechodził przez pogranicze Samarii i Galilei. Gdy wchodził do pewnej wsi, wyszło naprzeciw Niego dziesięciu trędowatych. Zatrzymali się z daleka i głośno zawołali: "Jezusie, Mistrzu, ulituj się nad nami". Na ich widok rzekł do nich: "Idźcie, pokażcie się kapłanom". A gdy szli, zostali oczyszczeni. Wtedy jeden z nich widząc, że jest uzdrowiony, wrócił chwając Boga donośnym głosem, upadł na twarz do nóg Jego i dziękował Mu. A był to Samarytanin. Jezus zaś rzekł: "Czy nie dziesięciu zostało oczyszczonych? Gdzie jest dziewięciu? Żaden się nie znalazł, który by wrócił i oddał chwałę Bogu, tylko ten cudzoziemiec". Do niego zaś rzekł: "Wstań, idź, twoja wiara cię uzdrowiła".

KOMENTARZ DO EWANGELII

Samaria i jej mieszkańcy Samarytanie stanowili, dla prawowiernego Żyda - mieszkańca Judei lub Galilei, przedmiot graniczącej z nienawiścią niechęci. Wymieszana w tyglu asyryjskich przesiedleń ludność tego regionu nie była ani jednorodna etnicznie, ani też nie sprawowała czystego, z punktu widzenia ówczesnego judaizmu, kultu religijnego. Co więcej, w czasach Jezusa do tych mających już kilkusetletnią tradycję zarzutów doszedł kolejny – współpraca z okupacyjną administracją rzymską. Jezus, jak w wielu innych przypadkach, łamie te stereotypy czyniąc z Samarytan czy to przedmiot swojego życzliwego zainteresowania (Samarytanka u studni), czy to pozytywnych bohaterów swoich nastawionych na poruszenie umysłów słuchaczy przypowieści (miłosierny Samarytanin). Podobnie jest też i w dzisiejszej perykopie. Spośród dziesięciu, będących przedmiotem społecznego wykluczenia, trędowatych to właśnie dawny (bo trędowaci tracili wówczas prawo do zamieszkania w swej rodzinnej miejscowości) mieszkaniowie Samarii pozytywnie wyróżnia się na tle swych towarzyszy w nieszczęściu. Jako jedyny potrafi oderwać się i od swej płynącej z uzdrowienia radości, i od mechanicznego wykonania wiążącego się z nim polecenia Jezusa: „idźcie i pokażcie się kapłanom”. Oderwać się, by zatrzymać się choć na chwilę, a w płynącej z tego zatrzymania refleksji znaleźć nie tylko motywację do podziękowania swemu Uzdrowicielowi, ale i podstawę do głębszych przemyśleń nakazujących mu wychwalanie prawdziwego sprawcy cudu – Boga. Warto tu jednak zauważyć, że pomimo zupełnie różnego późniejszego zachowania, wszyscy bohaterowie dzisiejszej opowieści zdali ten swoisty test wiary, jakim było ich oczyszczenie z trądu. Jezus, w odróżnieniu od wielu innych podobnych sytuacji, nie dokonuje ani gestu uzdrowienia, ani też nie wypowiada stosownych do okoliczności słów. Kierując wciąż jeszcze chorych mężczyzn do kapłanów (stanowiących według prawa zapisanego w Torze ówczesny urząd sanitarno-epidemiologiczny uprawniony do wydania orzeczenia o zdrowiu), czyni to poniekąd awansem, każąc im podjąć na pozór bezcelowe zadanie, którego ufnie wykonanie, choć staje się dla nich wszystkich kluczem do powrotu do fizycznego zdrowia, tylko jednemu przynosi dodatkową duchową korzyść, jaką także i dla każdego człowieka stanowi umiejętność dziękczynienia Bogu i uwielbienia Go za otrzymywane dobra.

Komentarz został przygotowany przez Bractwo Słowa Bożego

KALENDARZ LITURGICZNY

13 października 2022 - Wspomnienie obowiązkowe bł. Honorata Koźmińskiego, prezbitera

15 października 2022 - Wspomnienie obowiązkowe św. Teresy od Jezusa, dziewicy i doktora Kościoła

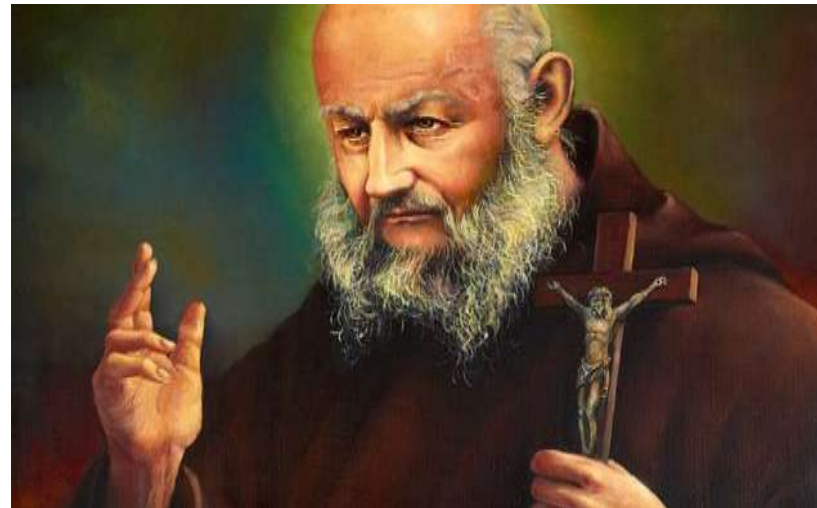
BIURO DUSZPASTERSTWA

Biuro duszpasterstwa: prosimy kontaktować się telefonicznie, przez email lub bezpośrednio od poniedziałku do piątku po Mszy wieczornej.

KOLEKTA NIEDZIELNA - 2.10.2022

I Kolekta	II Kolekta	Koperty jednorazowe	Koperty rejestrowane	Ogrzewanie
730€	250€	85€	15€	145€

13 października - Wspomnienie obowiązkowe bł. Honorata Koźmińskiego, prezbitera

W dniu 13 października Kościół obchodzi liturgiczne wspomnienie bł. Honorata Koźmińskiego, prezbitera.

Honorat Koźmiński urodził się 16 października 1829 roku w Białej Podlaskiej. W roku 1848 wstąpił do Zakonu Kapucynów w Warszawie i w roku 1852 otrzymał święcenia kapłańskie. Był cenionym kaznodzieją, poszukiwanym spowiednikiem i kierownikiem dusz oraz popularnym pisarzem religijnym. Założył wiele zgromadzeń zakonnych, przede wszystkim bezhabitowych. Przez całe życie dokładał starań, by dać poznać ludziom miłość Boga do człowieka. Zmarł w Nowym Mieście nad Pilicą 16 grudnia 1916 roku.

16 października 1988 r., w 10. rocznicę swego pontyfikatu, beatyfikował go św. Jan Paweł II. Bł. Honorat jest głównym patronem diecezji łowickiej.

Św. Jan Paweł II o bł. Honoracie Koźmińskim:

“Oto ogarnięty łaską Pana błogosławiony Honorat Koźmiński z Białej Podlaskiej, zakonnik oddany wspaniałomyślnie i do końca swemu ideałowi Brata Mniejszego-Kapucyna. Prawdziwy syn duchowy św. Franciszka. Kapłan i apostoł. Wytrwały szafarz sakramentu przebaczenia i pojednania, a jego heroiczna wprost postęga w konfesjonale była prawdziwym kierownictwem duchowym. Posiadał głęboki dar odkrywania i ukazywania dróg Bożego powołania. Był człowiekiem wytrwałej modlitwy, zwłaszcza adoracji Najświętszego Sakramentu. Zatopiony w Bogu, był równocześnie otwarty na rzeczywistość ziemską. Naoczny świadek jego życia powiedział, że “chodził zawsze z Bogiem...”